

2. Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України щодо встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України: Закон України від 04.02.2016 р. № 990-VIII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990-19#Text>

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей встановлення юридичних фактів в умовах воєнного чи надзвичайного стану: Проект Закону від 21.04.2022 р. № 7310 URL:<https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1275017>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Бут І. О.

Говоруха Юлія Сергіївна

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

СПІЛЬНІ ЧИ ІНДИВІДУАЛЬНІ БЕСІДИ: КОРИСНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ

Однією з ознак медіації як процесу вирішення спорів є гнучкість, що дозволяє медіатору та сторонам обирати форму своєї поведінки – як окремо, так і в спільних обговореннях.

Неможливо передбачити все, що може статися під час сесії медіації, тому потрібно хоча б припустити, що з неї буде, і спробувати підготуватися до різних ситуацій. Тому медіатор повинен бути готовий працювати в кожному з вищенаведених форматів процесу медіації.

Оскільки медіація є гнучким процесом, медіатори можуть поєднувати різні форми роботи, починаючи від тривалих спільних зустрічей і закінчуючи серією закритих зустрічей, можуть повністю відмовлятися від закритих зустрічей і можуть розділяти сторони відразу після першої спільної зустрічі, обговорення один на один. Першу зустріч з ведучим також можна провести у формі приватної бесіди [1].

Основна мета спільної бесіди – дати можливість сторонам висловити свої погляди на конфліктну ситуацію, висвітлити сильні сторони кожної з точок зору та самостійно без посередника почути позицію іншої сторони.

Спільна бесіда дозволяє кожному учаснику оцінити ситуацію та визначити розмір свого внеску, при цьому чітко простежується нейтральна позиція медіатора.

Це забезпечує: ефективну комунікацію та комунікацію між сторонами; ефективний обмін інформацією (відомо, що ми отримуємо деяку інформацію невербальним способом, що можливо лише за умови спільного діалогу обох сторін за одним столом переговорів); зустрічі можуть допомогти всім сторонам краще зрозуміти один одного, відновити та налагодити обмін інформацією.

Ще одна важлива причина – страх. За іронією долі, коли посередник стикається зі страхом, позбавлення від страху, як правило, найкраще працює в посередництві. Продовжуючи тему страху, слід зазначити, що існує думка, що медіатори, які не мають достатнього досвіду, частіше обирають роботу в окремих сесіях, тоді як робота за одним столом відома як «вищий пілотаж» у медіації.

Багато випадків, коли одна сторона не хоче розголошувати інформацію в присутності іншої сторони і готова поділитися інформацією з фасилітатором, і особиста розмова є ідеальним форматом для цієї ситуації. Крім того, конфліктам часто передують особисті обставини, які одна сторона не готова обговорити в рамках спільного діалогу, і в цьому випадку для успішного посередництва необхідне засідання кокусу [2].

Що стосується індивідуальних бесід, то це приватні зустрічі посередника з однією зі сторін, поза межами чутного діапазону іншої.

Необхідно детальніше розповісти про переваги цієї форми роботи, зокрема: вона забезпечує відкриту комунікацію між учасниками індивідуального діалогу та медіатором, допомагає медіатору повністю зрозуміти точку зору сторін і таким чином просуває процес вперед; в Індивідуальні бесіди будуть менш інтенсивними, більш гнучкими та більш креативними без інших учасників;

Проведення індивідуальних бесід може (правильно чи неправильно) спонукати одну сторону запідозрити, що інша сторона вступає в змову з посередником. Страх можливих сумнівів у сторін є причиною того, що багато медіаторів відмовляються від такої форми роботи [3].

Крім того, погоджуючись на індивідуальну бесіду, медіатор повинен знати, що сторони розголошуватимуть «секретну» інформацію. Хоча, це допомагає зрозуміти справжню мотивацію кожного учасника і тим самим стимулювати процес вирішення конфлікту, ця «секретна» інформація може бути досить складною. Єдиної точки зору щодо «розпорядження» посередником цією інформацією немає. Тим

більше, якщо він володів цією інформацією, розумів, що у спільній бесіді учасниця її може викривити [4].

Тому для спільних та індивідуальних бесід можна зробити висновки, що кожна форма має свої переваги та недоліки, тому вибір однієї форми чи їх комбінації залежить від посередника відповідно до обставин кожного конфлікту, підлягає вирішенню. Медіатор повинен враховувати стадію ескалації конфлікту, особистості учасників, їх емоційний стан, психологічну зрілість, готовність і готовність до згоди.

Не ставлячи під сумнів усі переваги та недоліки індивідуальних та закритих засідань, багато медіаторів вважають, що спільний діалог є єдиним життєздатним механізмом сприяння «розумінню» та запобігання зловживанням медіаторів.

Список використаних джерел

1. Коваленко І., Поєдинок В. Медіація в корпоративних спорах. Право України. 2021. № 2021/06. С. 117.
2. Дудник В. М., Дяченко С. В. Медіація в цивільному судочинстві. Прикарпатський юридичний вісник. 2021. № 2. С. 31–35.
3. Губко О. Т. Індивідуальні особливості асоціацій, обумовлені співвідношенням сигнальних систем. Вісник Київського університету. Серія історії та філософії. 1959. № 2. С. 111–123.
4. Гоц-Яковлева О. В. Медіація у вирішенні індивідуальних трудових спорів як один із способів захисту трудових прав. Збірник наукових праць ХНПУ імені Г. С. Сковороди «Право». 2021. №34. С.58–65.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Сулейманова С. Р.

Голованьова Катерина Сергіївна

*студентка 3-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРИНЦИП ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЕСТОПЕЛЯ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

Одним з ключових напрямків в процесі існування правової держави є законодавче закріплення та гарантування можливості захисту цивільних прав, свобод та законних інтересів осіб завдяки судовому